

naar der er saa lang Tid som 14 Dage imellem Sygdommens Optraeden i Kvægstalden og i Svinestien.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Hedelund: Alle ved, at den epidemiske Form, Mund- og Klovesygen har faaet i den sidste Maaned, betyder et stort national-økonomisk Tab, og alle uden Undtagelse er derfor interesserede i, at der af det offentlige træffes Foranstaltninger til at bekæmpe denne Smitsot. De to Faktorer, der spiller en Rolle i saa Henseende, er for det første, at Sygdommens Optraeden i en Besætning konstateres saa hurtigt som muligt, saaledes som den højtærede Landbrugsminister ogsaa fremhævede det i sin Forelæggelsestale, og for det andet, at de Paabud, der dekretes af det offentlige, bliver saa effektive som muligt og overholdes strengt. Denne Opfattelse deles vist af enhver ansvarsbevidst Kreaturer, og den deles ogsaa af Landbrugets Organisationer. Et Bevis herfor havde vi i forrige Uge, da der i de jydsk Blade fremkom en meget kraftig Opfordring til Kreaturerne om at overholde disse Foranstaltninger, underskrevet af det ærede Medlem Hr. Pinstrup som Formand for De jydsk Landboforeninger og af Formanden for Kvægavlsudvalget derovre, Proprietær Petersen, Tousgaard. Derfor er jeg og mit Parti i Princippet enige med den højtærede Minister om de to Paragraffer, han her foreslaar som Tillæg til Loven af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Men hverken jeg eller mit Parti kan helt tiltræde den Form, disse Paragraffer har faaet, idet der i § 1 staar, „uanset om Undladelsen er forsætlig eller skyldes, at han paa Grund af Uagtsomhed...“. Vi mener, at den Sætning i nogen Grad bærer Præget af Panikstemning, fordi der i Øjeblikket er saa stor en Epidemii ud over Landet. Hvis denne Sætning kun gjaldt, saa længe vi havde den nuværende Epidemii, eller den kun gjaldt, naar vi overhovedet havde en Epidemii, ja, saa kunde man maaske endda diskutere Spørgsmaalet ud fra den ganske naturlige Betragtning, at naar der hersker en Epidemii, bør Kreaturerne være særlig agtpaaagivende overfor deres Besætnings Sundhedstilstand. Men Mening

med Loven er selvfølgelig, at den ogsaa skal gælde, naar vi er i en normal Periode, hvor vi ikke har nogen Epidemii, og der er ingen Tvivl om, at da vil man kunne komme til at gøre Uret ved i Loven at have Ordet „Uagtsomhed“ staaende isoleret, idet man maa være klar over, som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen fremhævede, at Mund- og Klovesygen kan optræde under en saa godartet Form, at selv vi Dyr læger i flere Dage kan gaa og se paa en Besætning uden at turde stille Diagnosen, og Sygdommens Symptomer kan være saa svage, at Sygdommen faktisk bliver ubemærket for Ejeren. Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen illustrerede jo denne Udtalelse ved at nævne et aldeles bestemt Eksempel. Og naar Forholdet saa er det, at en Kreaturer, naar der ikke er nogen Epidemii, ikke i særlig Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa sin Besætnings Sundhedstilstand, kan han komme ud for det Tilfælde, at han i og for sig ikke regner, at Dyrene er syge et Par Dage, og bliver i højeste Grad bestyrtet, naar Dyr lægen kommer og stiller Diagnosen. I saadanne Tilfælde vil jeg anse det for urimeligt, at han kan drages til Ansvar, men det vilde man kunne gøre, dersom man vedtager Lovforslaget, som det foreligger. Jeg maa derfor henstille til den højtærede Minister, om vi ikke under en kort Udvalgsbehandling kan finde en anden Ordlyd, muligvis give Ordet „Uagtsomhed“ et Tilfølgord eller eventuelt finde et andet Ord eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, saa redigere Sætningen om paa tilfredsstillende Maade. Hvor der er Tale om, at Undladelsen er forsætlig, ja, der er Sagen selvfølgelig en anden, og jeg kan give den højtærede Landbrugsminister Ret i hans Udtalelser i Bemærkningerne om, at Bøderne i § 18 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 i det hele taget maa anses for at være alt for urimelig lave. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministeren nu har gjort Springet over til den anden Side saa stort, at man nu maa anse dem for at være urimelig høje, idet Maksimumsbøden foreslaas sat op til 10 000 Kr. Jeg tror, at jeg kan glæde den højtærede Minister med, at mit Parti i Udvalget vil skænke ham en Del af dette Beløb.

Hvad § 2 angaar, er vi selvfølgelig klar over, hvilken Landsdel der bliver Tale om, naar der i Lovforslaget staar „i de Nabo-